Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1210
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

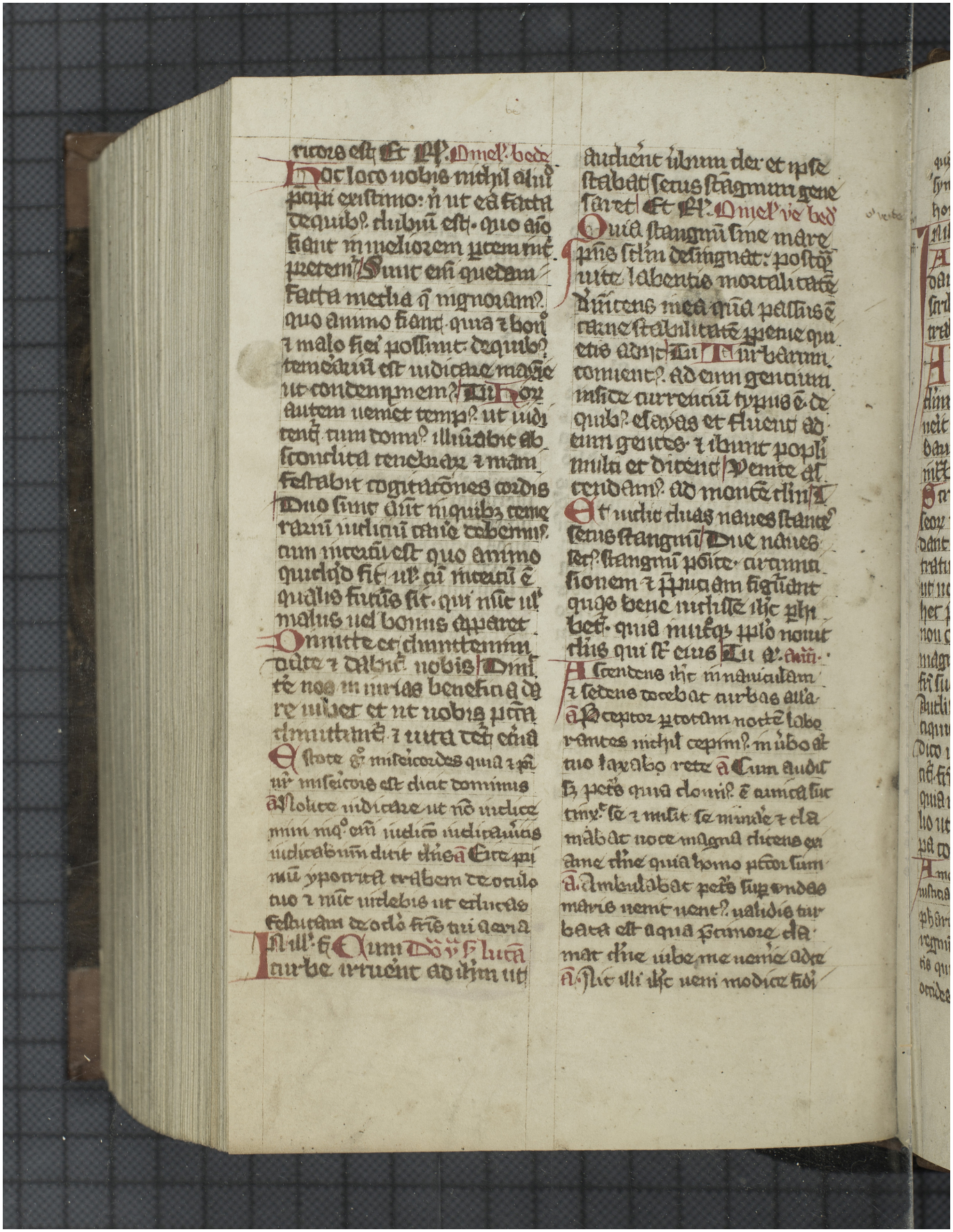

ricors est. Et ℣. Omel. bede
Hoc loco nobis michil aliud
papa existimo: n ut ea facta
de quibus culpam est. quo ab eo
fiant in meliorem partem mu-
tentur. Sunt enim quedam
facta merita q ignoramus
quo animo fiant. quia et boni
et malo fieri possunt. de quibus
temerarium est iudicare magis
ut condemnemur. Tu Hor
autem uenet tempus ut iudi
cent cum dominus illuminabit ab
scondita tenebrarum et mani
festabit cogitationes cordis
Duo sunt in quibus temere
rarum iudicium cuique debemus.
cum incertum est quo animo
quidquid fit. ut ea incertum e
quales futurus sit. qui nisi ut
malus uel bonus apparet
Omnite et dimittemini
date et dabitur nobis. Omi-
te nos in uias benedicta q de
re iubet et ut nobis parta
dimittamur et uita detur eius
Estote misericordes quia et pa-
ter misericors est dicit dominus
Solute iudicare ut non iudice
mur. nec enim iudicio iudicabimur
iudicabunt dicit dns. Erte pri
mum ypocrita trabem de oculo
tuo et mittes iudebis ut eiuceas
festucam de oculo fratris tui. Qua
Ill. Et Cum Do v. Luca
turbe irruerent ad ihm ut

audient uerbum dei et ipse
stabat secus stagnum gene
sareth. Et ℣. Omel. ve bed
Quia stagnum sine mare
pnis sicim delinguat: postq
uitte labentes mortali tacte
dimittens mea quia pellis e
tanne stabilitate prenue qu
etis adnsc. Tu Turbarum
comitent. ad eum genitum
insite currentium typus e de
quib. claues et fluenta ad
eum gentes. et ibunt popli
multi et dicent. Venite as
cendamus ad montem dni. Et
Et uidit duas naues stantes
secus stagnum. Due naues
sed. stagnum posite. arumna
tionem et ppuam signifient
quos bene michi ihc pbi
bet. quia multos ppto nouit
dns qui sed eius. Tu ℣. Cum
Ascendens ihc in naticulam
et sedens docebat turbas alia
℣. Preceptor per totam noctem labo
rantes michil cepimus in uobo at
tuo laxabo rete ℣. Cum audis
set petrus quia dominus e amicus sur
tuy. se et misit se mare et cla
mabat uoce magna dicens ex
ane dne quia homo peccator sum
℣. Ambulabat petrus super undas
maris uenit uenit. ualidis tur
bata est a qua pe timore cla
mat dne iube me uenire ad te
℣. Sic illi ihc uenit modice fidei